

ЖЕНСКИ СВѢТЪ

СЪ

ПРИТУРКА „ДОМАКИНЯ“, ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ, РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ, ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
въсѣки мѣсець.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Годишенъ абонаментъ
предплатимъ.

I. На списанието :
За България 5 лева
„ странство 6 „
II. На списанието съ
притурката :
За България 7 лева
„ странство 9 „

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всички
тѣ телеграфо-пощен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нере-
довно испращане листа
приематъ се само въ ра-
стоение на единъ мѣсець
отъ издаването му.

Пратенитъ за публику-
ване ръкописи назадъ се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначуващи
мѣстожителството на до-
писницата, не се прие-
матъ.

Писма неплатени не се
приематъ.

Всѣвакви обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страни-
ца за 30 ст. редътъ.

За постоянни обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Свѣтъ улица Войнишка № 122

Съдържание:

*Може ли женитъ да бѣждѣ гениални? — Семейство
и религия. — Славянски жени. — Силата на стриха. —
Разни. — Книги и списания. — Корреспонденция. — Ис-
вѣстие. — Подлистникъ.*

Могатъ ли женитъ да бѣждѣ гениални?

(Продължение отъ 13 брой).

Читателнитъ и читателитъ ще иматъ на-
вѣрно още малко търпѣние, за да послушатъ и
да видѣтъ, че не малко жени се споменуватъ
за изобрѣтателки на сума работи отъ всеобща
полза. Напр. изобрѣтението на иглата и гвоздея
се дължи на жената. Котвата и кормилото на
корабитъ сж изобрѣтение на Великата Семира-
мида; идеята за измислювание на последното
е внушена отъ хвърченето на птицитъ, които
употрѣбаватъ опашката си за кормило. Плугътъ
е измисленъ отъ Лаврия Пнеръ, французойка
селянка. Буссолътъ е усъвършенствуванъ отъ
Изабелла за улесняване на Христофоръ Колум-
бовото откритие. Изобрѣтателка на пластиката
е Коринтийката Кора. Кината се въвела въ Ис-
пания и се признала за лѣкарство по XVIII вѣкъ
отъ една Индийка. Прѣзъ сжщия вѣкъ пакъ отъ
Индийка се въвела захарта въ Европа. Румътъ
е извѣстенъ отъ XVIII вѣкъ благодарение на една
Жамайкинъ, която първа го е измислила. Масло

за пръвъ пътъ искара отъ маслини една Спе-
лийка. Шоколатата е измислена и направена за
пръвъ пътъ отъ една Мексиканка, която и ъ
въвела въ Франция по XVII вѣкъ.

Не трѣбва да криемъ, нѣ, напротивъ дължи
сме да прѣдадемъ на публичностъ, че и фран-
цузинътъ Proudhon бѣше казалъ веднѣждъ: „же-
ната нищо не е изнамѣрила, нито даже своята
хурка“.

Нѣ драго ни пакъ отъ друга страна да за-
явимъ, че други беспристрастни и любители на
истината мжже съ бесчислени примѣри дока-
зали неистинността и неоснователността на
туй негово мнѣние: г. Leon Mead по официал-
нитъ регистри на Ню-Йоркъ и другъ единъ го-
сподинъ подъ псевдонимъ Carcenac въ француз-
ския „Le journal illustré“ по ония на Парижъ
ни доставятъ едно достатъчно число примѣри
изъ хилядитъ женски изобрѣтениа, отъ които не
ще бжде, мислимъ, излишно да споменемъ и ний
нѣколко. Знаемъ, че мнозина, като казваме
женски изобрѣтениа, ще си помислятъ, може
би, — нѣщо впрочемъ, което и трѣбвало тѣй
да си бжде — че женитъ ще сж изобрѣтели
нѣщо въ интересъ на своята домашна служба,
прѣдначено въобще да послужи само на же-
ната, подобно на единъ свещеникъ, който е

ималъ способността да измисли сръдство за автоматическото отваряние извѣстно мѣсто отъ *Трабника* му и затваряннето му. Истина е, че нѣкои жени сж измислили работи, за които неключително ги прѣдзначава и днесъ още мжжскій полъ; нъ числото на такива изобрѣтения е нищожно, догдѣто онова на други за въ полза на мжжетъ и на цѣлото чловѣчество е толкова много, щото да занушжтъ устата на Ламбровцитъ и да докажжтъ, че жената, за която признато и всепосвѣдано е, че създава и осигурява щасието на своя домъ, показва още тенденции да се покаже полезна и благотелна и вънъ отъ него. Дѣйствително Г-ца Норбленъ изнамѣрила една машинка за приготвление искусствени переруди за украшение; Г-ца Ролленъ — единъ поясъ за корсетъ, нарѣченъ *juponnière*; Г-жа Дювалъ — единъ видъ хигиенични турнури съ апликация на каучукъ и др. п. По край тия обаче суетни и не до тамъ нуждни и полезни, може би, изобрѣтения стожтъ други важни за дома като прибѣжище на едно цѣло семейство и за жената като майка; напр.: една майка измислила «една система закачалки *«оттоносници»* за майки, които има да работжтъ; Г-ца Коласъ — разни играца за развлѣчение на дѣцата; една домакиня — сръдство за исчестванне вѣхти пердета и т. п.; друга — система постелки гутаперчени, икономични и хигиенични; третя — сръдство за посоляване мѣсото чрѣзъ инъекция и др. п. Нъ не малко гениалностъ сж показали женитѣ въ разни изобрѣтения отъ дѣйствителна интересностъ; напр. една госпожа отъ Нью-Йоркъ изнамѣрила способъ за фабрикация на вжжа; мисъ Монтомери пакъ отъ Нью-Йоркъ — за усвѣршенствувание на локомотивнитѣ колеса; третя направила разни измѣнения върху направата на военнитѣ кораби; четвърта е изобрѣтателка на една система за вентилацията на вагонитѣ. Госпожата Бурбонъ отъ Парижъ открила ламба за онищожение филлоксерата, гжсеницитѣ и др. т., а г-ца Траколъ прѣдставила начинъ за истрѣбление на всичкитѣ врдители за агрикултурата насѣкоми, а особено на филлоксерата. Госпожа Редие построила единъ микрометръ приложимъ къмъ термометритѣ, пирометритѣ и барометритѣ; г-жа вдовица Андре измислила единъ цилиндъръ, приложимъ на всичкитѣ парни машини; г-жа Дулакъ принесла на индустрията единъ механизъмъ «термо-сифонъ»; г-жа Фронтъ — машинна хидравлическа за из-

дигване на водата. Г-жа Таронжо прѣдставила цѣла система, прѣдопрѣдѣлена да исирѣварва и отстранява акцидентитѣ съ желѣзницитѣ; друга една — застрахователна юзда за мгновено спирание на кошетѣ; а третя пъкъ принесла разни усвѣршенствувания по въздушнитѣ пиротехнически сигнали и по хвърленнето имъ ноцѣ въ врѣме на война.

Разбираме, че дотѣгнали сме вече на нашитѣ читатели и читателки съ изброяване суммимена, които можахме до сега да съберемъ; заявяваме обаче, че тѣ сж една съвсѣмъ малка частъ отъ ония толкова жени, които сж се прославили съ своя гений и се удостоили да се поставжтъ на еднакъвъ редъ съ признатитѣ гениални мжже. Ний знаемъ, че сме много пропускли, и даже по-славнитѣ и прочутитѣ, може би, жени, като напр. г. г. Стаелъ, Севинье, Жоржъ Сандъ и др. ми., нъ и неможахме да постигнемъ инакъ, тѣй като не се считахме задлжени да направимъ точенъ и подробенъ списъкъ на гениалнитѣ жени, а само за цѣлъ си бѣхме постановили да оборимъ мнѣнието на пессимиститѣ, като Ламброзо и съ туй си малко да покажемъ, колко се лжжтъ тия, които безъ никакво основание мислжтъ, че жената не може да бжде гениална.

Стига вече!... Нѣма да се протакаме повече върху пессимистически работи; ще разгледаме обаче бѣгло и другитѣ части на прословутата статия «можжтъ ли женитѣ да бжджтъ гениални?» Видѣхме до туга, че нѣма наука, нѣма искусство, нѣма занаятъ, даже и по тия, за които мжжетъ се считать за специалисти, по който жената не се е отличила, а даже и прѣввсходствувала нѣкой пътъ. И тѣй:

Италиянскій профессоръ Ц. Ламброзо за подкрѣпление на своята ржждѣсала вече идея доставя и, за да произведе по-голѣмъ ефектъ, за да придаде, по-голѣмо значение, отъ колкото би отдалъ нѣкой на онѣзи му доказателства (!), много настоява и се облѣга отъ една страна, върху нѣколкото си примѣри отъ долнитѣ животни; а отъ друга пъкъ, умаловажава значението и на тия нѣколко споменувани отъ него жени, като Сафо, Жоржъ Сандъ, Аспазия, които, споредъ него, «колко-годѣ се приближаватъ до гениитѣ», като казва, че такива жени «сж се отличавали съ извѣстни отклонения отъ женския типъ съ своята физическа организация» или че «исключителната даровитостъ на женитѣ

се съпада винаги съ нѣкои тѣхни физически аномалии и при това най-много такива, които повече ги оподобяват на мъже, отъ колкото на жени.» Ний съвсѣмъ не разбираме, колко помагатъ на Ламброзо толкова примѣритѣ отъ долнитѣ животни, на нѣкои отъ които женскитѣ стояли по нѣщо по-долу отъ мъжскитѣ, колкото и теорията на нѣкого си Хонгура, споредъ когото «геннални жени нѣма и ако такива се случатъ, то тѣ повече приличатъ по тѣлесното си устройство на мъже.» Нѣ една лѣстовичка пролѣтъ не правя, казва пословицата, т. е. съ два или три примѣра за нѣкакво си прѣвѣсходство на нѣкои отъ мъжскитѣ животни и съ толкова пакъ други за приликата на нѣкои жени по тѣлесното си устройство на мъже; никога не може да се докаже една каква-да-е идея; особено пъкъ такъва, какъто е критикуваната отъ насъ. Ний първи бихме почели туй мнѣние на Ламброзо и го прославили, както и за всегда бихме се отчаяли отъ да видимъ генналность у женитѣ, ако той ни бѣше убѣдилъ въ доводитѣ си съ сума и съ редъ примѣри, както ний правимъ сега, за да го оборимъ.

(Слѣдва.)

Семейство и религия.

(Продължение отъ 13 брой).

Слѣдствията отъ това сж слѣдующитѣ: Синове безъ обичъ, безъ почитание, синове които считатъ бащиния домъ за затворъ, отъ който, щомъ имъ се удаде случай отдалечаватъ се. А отъ всичко това произлиза: първо, отсъствие духа на съединението въ семейството, послѣ подпадането на бащата, майката и синоветѣ въ печални дѣла и за самитѣ тѣхъ, и за Отецеството.

Забѣлѣзвате ли онзи човѣкъ? Въ недѣлни дни той прахосва съ своитѣ лошѣви другари каквото е спечелилъ прѣзъ цѣлата седмица, безъ ни най-малко да мисли за чедата си, които нѣматъ никаква друга надѣжда. А когато този човѣкъ се върне вечеръ у дома, какви сцени! Тогава въ нежъ къща ний вече намираме не само охлаждане на сношенията, но и прѣзрѣние. А чедата, които растятъ въ такава атмосфера, оставатъ съ всичкитѣ пороци, безъ да могатъ родителитѣ да ги поправятъ и отъ ранната си възраст още тѣ вършатъ прѣстѣпления. Ето на какъ дѣ се увелича семейството безъ религия.

Нѣ не е достатъчно това! Извѣстно е, че нѣ-

ма по-приятно нѣщо, отъ да гледа човѣкъ стареца, заобиколенъ отъ много синове които го почитатъ, покоряватъ му се и го обичатъ. Кой може да опише сърдечната радост на стареца, когато приема цѣлувка отъ малкитѣ и услуги отъ голѣмитѣ? Кой може да опише растухата на бѣдния старецъ, когато въ врѣме на болестъта му се отгледва най-грижливо и се полагатъ за него грижи, които му сж нужди и му олекчаватъ болкитѣ? А надѣждата, че тѣзи мили същества ще ги види и на Небето, осветлява и страшния му гробъ. Нѣ нищо отъ това не се случва въ семействата безъ религия. Достатъчно е да слуша човѣкъ синоветѣ на такива то фамилни съ каква индиферентность и студенина говорятъ за старостъта на баща си и на майка си; съ каква дързость се волнижатъ и хулятъ горчивитѣ имъ дни. Тамъ тогава се забѣлѣзватъ плачевои сцени: синове на явна борба и родителитѣ, родители подъ неприятно онекуство на чедата.

Разгледахме картината на семейство безъ религия, и останяхме онечаени. Нека сега разгледаме дѣйствително християнското семейство, гдѣто царува религията. Какво има въ това семейство? Елате съ насъ, виждете и недѣйте забрави.

Въ този истински християнски домъ дѣцата, баща и майка, заобиколени отъ много синове; а, може би, всички не сж тамъ, защото нѣкои отъ тѣхъ сж се прѣселили въ Небето, гдѣто се молятъ за животѣ, останали да помагатъ на родителитѣ си за последната минута, и да плачатъ при смъртиния имъ ковчегъ. Въ този истински християнски домъ разбранъ е ежичинский край на живота, който не се състои въ натрупване на имуществъ и богатство, опояване отъ развеселения, крайно осиромасяване отъ разпоскитѣ за лѣкса, нѣ — безъ да се забравятъ, разбира се, земнитѣ интереси (за самосъхранение) — въ разказване прѣдъ синове за участъта, която ги чака въ Небето и за нуждата да се сдобнятъ съ такъва участъ, чрѣзъ упражненіе на *длъжността* и *добродѣтели*.

Въспитанието на истинскитѣ християнски семейства, които обичатъ Бога и го обожаватъ има за основа Обичъта, която на въздига до Бога.

А отъ най-нѣжнитѣ си години дѣтето се подлага на едно полезно и строго сжщеврѣменно учение, безъ извѣнѣрнитѣ прѣдпазвания, които го привикватъ на мекѣшавости и ослабватъ

характера му. Тамъ чедата се възпитаватъ както се подобава на граждани мъже, на жени съзидващи своето си задължение. Добрий примѣръ е непокълбимо училище въ дѣтинската възраст, а гармонията на родителитѣ е много нужна за синоветѣ, за когато имъ дойде врѣмето да съставятъ и тѣ ново семейство. По този начинъ се образуватъ мъжскитѣ характери, достойнитѣ граждани, добродѣтелитѣ жени. Въ подобно семейство занятията се виждатъ да сж разпрѣдѣлени по съответствующата способностъ на всѣкого; тукъ царува икономията, заедно съ кѣнто върви и милосърдието. На всѣкъждѣ редъ!

Слѣдъ ставанне отъ сънъ молитвата става общо, както и вечеръ прѣди лѣганне, или пъкъ прѣдъ обѣдъ и вечера. И може ли да се изслуша по-лесно друга молитва, отъ она на бащата или на майката, които се молятъ всрѣдъ своитѣ чедата? Въ Недѣлни дни, ако не имъ прѣпятствува важна причина, слушатъ съ голѣмо благоговѣние божественната литургия, като отиватъ на черкова семейно, за да благодарятъ на Бога и да се помолятъ да ги удостои съ благосклонността си. На Великденъ особенно цѣлото семейство се причастява; а като разбере нуждата отъ съединението си съ Исуса Христа, никой членъ отъ него не отсъствува. Това семейство има си радоститѣ, има си и скърбитѣ, и въ общата си обичъ исчерпва сили, за да противостои на послѣднитѣ.

Когато дойде часътъ на раздѣлата, религията е при тѣхъ, за да улади агонията на душата и сърдцето. Какво зрѣлище прѣдъ лѣгло то на такъвъ умирающъ! Когато свещеникътъ дава на умирающия помощта на религията, семейството ъ посрѣща съ молитви и надѣжда. А когато вече всичко се намира на свършѣка, гласътъ на стареца баща или на старата майка се чува съ такъвъ тонъ, който никога не се забравя; тѣ ставатъ малко съ помощта на синоветѣ си, гледатъ къмъ Небето и даватъ послѣдното благословение, казвайки: «Чедата мои, добра срѣща, добра срѣща тамъ горѣ» Надъ гроба се турга Кръстътъ, около който се заблѣзватъ съпрузи, братия и сестри съединени въ обичъ, за да получатъ спла въ извършване добри дѣла. Ето образецътъ на християнското семейство. Изучете го добръ. О! Направѣте, направѣте да цвѣти религията въ семействата ви. Тя ошастивлява бащитѣ, създава образцови май-

ки, и искарва добродѣтелни и обичливи, храбри и работливи граждани синове.

(Отъ Италиански)

С. Н.

Славянски жени.

Хенрика Листевска

отъ Захеръ Мазохъ.

(Продължение отъ 13 брой).

Вечерта, догдѣто Хенрика вечеряше съ коммисари, Джмбовски, прѣоблѣченъ като полски еврейцъ, пристигна отъ Краковъ въ Подгорица съ шайни, сирѣ се прѣдъ полицейския постъ и поиска да покаже паспорта си на капраля.

— Проклѣтъ еврейцо! избѣбра послѣдний, каква нужда имашъ да ни беспокоишъ въ подобно врѣме?

— За гдѣто ви накарахъ да се беспокоите въ такова студено врѣме, каза смиренно Джмбовски, то ще бѣджъ твърдѣ щастливъ, господине капрале, ако смѣѣ да ви прѣдложѣ на васъ и на тия господа, да срѣбните отъ тая чудна ракйца, която ще ви накара скоро да забравите неприятността, която ви причинихъ.

Той извади отъ шайнитѣ си една бутылка ракйя и великодушно ъ прѣдложи на капраля и съдатитѣ. Той едвамъ заминѣ и всичката стража вече хъркаше. Стражаринитѣ, поставени при входа на моста, тѣ сжщо ни отъ ракйята и заспа съ пушката въ ръка, облѣгнати о единъ стѣлбъ. Слѣдъ четвъртъ часъ, осемъ голѣми шайни натоварени съ оржжия и муниции прѣминаваха моста безъ да срѣщатъ най-малка възбрана. И въ сжщата нощъ Хенрика се върна въ Краковъ.

Революцията най-сетѣ щѣше да избухне; но въ послѣдния моментъ планътъ на съзаклѣтничитѣ срѣщѣ непрѣдвидени затруднения. Вслѣствие вълнението, което се заблѣжваше въ Краковъ, австрийското правителство проводи тамъ генерала Коллинъ съ една бригада. Той завладѣ града безъ да гледа на протестантитѣ на сената и постави кавалерийски постове въ всички околни села.

Нъ при всичко това главнитѣ водители на съзаклѣтието държахъ воененъ съвѣтъ у графа Воджиски, и проектътъ на Джмбовски биде приетъ. Рѣшихъ да събержъ на часа всичкитѣ възстаннически околни чети, да вземжъ въ плѣнъ всички кавалерийски постови и да атакуватъ на другия день генерала Коллинъ въ Краковъ.

Ролитъ незабавно бидохъ распрѣдѣлени. Джмбовски трѣбваше да отиде и нападне ненадѣйно отряда на легката конница на Крезовиже. Той замивъ придруженъ отъ Хенрика. Когато пристигнъ, той застанъ владѣтелитѣ на близитѣ села съ една чета добри въоръжени конници. Нощта и безпечността на Австрийцитѣ му помогнахъ и той сполучи да ги изненада. Половината отъ австрийцитѣ бѣхъ избити, другата половина плѣнени. Само командантътъ имъ, поручикъ Берндъ, ако и раненъ съ два куршума, сполучи да се вискачи на коня си и да избѣгне по главния пѣтъ, който водѣше за Краковъ. Той трѣбваше да мине всрѣдъ възстаницитѣ; ако успѣеше да избѣгне, да занесе новината на генерала и да направи трѣвога въ гарнизона, то планътъ на Джмбовски по всека вѣроятностъ имаше да сполучи и тѣ щѣхъ да изгубятъ.

Съ внезапна рѣшителность Хенрика си пришпори коня и прѣпусна да гони императорския офицеринъ. Шапсовитѣ бѣхъ равни въ това диво прѣслѣдване, защото Берндъ, ако и да бѣше успѣлъ да измине много мѣсто, но той бѣше раненъ, а Хенрика бѣше свободна да дѣйствува и снабдена съ неуморенъ конь.

И дѣйствително дързостната дѣвойка го настигнъ въ момента, когато коньтъ му се намѣри прѣдъ една барриера, която заграждаше пѣтя. На Бернда му причерпи на очитѣ, той чувствуваше, че е изгубенъ. Тогава той направи послѣдне усилие, удари съ шпоритѣ силно коня си, обтѣгна юздитѣ и храброто животно, ако и много уморено, прѣскочи барриерата.

Хенрика напраздно се мъчи, нейний конь отказа да прѣскочи. Амазонката силно се разяри, грѣмнъ върху офицера, нѣ не го рани. Той можа да отиде въ Краковъ и да извѣсти генерала Колина.

Бѣше вече невъзможно да завладѣятъ града ненадѣйно. Или трѣбваше да отложатъ за неопрѣдѣлено врѣме прѣдприятнето, или да се опитатъ на часа да атакуватъ града. Спрехъ се на послѣдното рѣшение.

На другия день възстаницитѣ се приближихъ отъ всички страни къмъ града на Ягелонитѣ, а Краковцитѣ се въоръжавахъ. Цѣлия день се бихъ изъ улицитѣ и околноститѣ на града. Само надвечеръ се съгласихъ да направятъ примирие. Понеже генералъ Колинъ считаше пози-

циитѣ на града слаби, то прѣзъ нощта напусна града съ войскитѣ си и се оттегли задъ моста на Подгорица и отъ тамъ чакъ въ Ведовице.

Между това полковникъ Бенедекъ бѣше проводенъ въ Бошина и взе началството на войскитѣ, които се намѣрвахъ тамъ. Околнитѣ селяни, които ненавиждахъ господаритѣ си, бѣхъ се въоръжили противъ възстаницитѣ. Бенедекъ събра нѣколко хиляди отъ тия селяни, въсхвали ги и се рѣши да излѣзе съ тия слаби сили противъ поляцитѣ, които очакваше да го нападнатъ, само да спаси военната си честь.

(Слѣдва.)

Силата на страха.

Най-вѣрлий неприятель на здравнето е страхътъ, който ни се причинява не вслѣдствие нѣкое внезапно злощастие, нѣ онуй положеніе на духа, което увеличава и най-малкото нѣщо и чловѣкъ се намира въ постоянно безпокойствие прѣдънѣкоя прѣдстояща болестъ или пакъ прѣдъ нѣкое злощастие.

Този страхъ е безсѣзнателното дѣйствие на душа, която не е привикнала да испытва и обюздава силнитѣ си стрѣмления; той е вода текуща, дълбока и силна, която закрива една тиха повърхность. Не можете да си въобразите до каква стѣпень този безсѣзнателенъ страхъ расклаща здравнето ни и изнемоощава дѣятелността ни. Ний искаваме това наше неволно чувствование въ всеки моментъ, като казваме: «страхъ ми е да не истина, страхъ ми е отъ влагата, страхъ ми е отъ туй или онуй...»

Мнозина сѣ страдали точно за туй, защото сѣ боили, да не би имъ стане нѣщо зло: а особено прѣзъ епидемическитѣ болести тритѣ четвърти отъ страдающитѣ се сѣ страхливитѣ.

Напослѣдъкъ направили въ Америка опити за влияніето на страха върху единъ осѣденъ на смъртъ. Лѣкаритѣ като влѣзълъ въ затвора, подагъ на осѣдения възгорчивъ цѣръ, казвайки, че подаденото нему било отрова, и че слѣдъ три часа щѣлъ да почувствува ужасни болки и повръщание; и дѣйствително, при всичко че цѣрътъ билъ неврѣдителенъ, нѣ той не по-малко отъ същинска отрова повлия върху осѣдения; защото въ същия день осѣдений умрѣлъ като че въ дѣйствителность е била отрова.

Върху този прѣдмѣтъ знаменитъ неврологъ лѣкаръ пише слѣдующето: «догдѣто ний се биемъ отъ болестъта и ѣ считаме че е въ сила да унищожи съществуваніето ни, ставаме ѣ сътрудници и съдѣйствуваме за да ни завладѣе. Но ако ний сме убѣдени въ съживителната и цѣрителна сила на природата; ако ний отмахнемъ страха на болестъта отъ себе си то ний сътрудниествуваме съ физическа-

та животворность и съ ней надвивае болеститѣ.

Страхътъ свива съждоветъ, причинява спазми и той прѣдизвиква и осилва болестта.

Надвиваннето на страха разширява съждоветъ, исправя кръгообръщеннето и ни дава пълното здравие.»

Какво влияние унасява страхътъ и боязливостта върху моралното и духовното състояние на човѣка, засвидѣтелствуватъ думитѣ на Англичанина психологъ Милфорда: «Както кремътъ, на саденъ въ добра почва, привлича най-естественно къмъ себе си елементитѣ нужни за съвършенното му развитие, така и духътъ, който е освободенъ отъ всѣки яловъ и неплоденъ страхъ, привлича, тъй да се каже, и задържа всичко що му е нужно за постиганне и сполучаване кроежитѣ. Скрѣбътъ и страхътъ отнематъ отъ назн силата на тържеството».

Извѣстно е всѣкому, че силитѣ на човѣка се удвояватъ, ако той може да съсредоточи духа си върху въсприетото дѣло. Всѣки художникъ чувствува че за да излѣзе на явѣ сътворителната му сила, нужно е да е освободенъ отъ всѣкакви грижи чужди на искуството му.

Страхътъ слѣдователно отгдѣто и да произлиза и каквато и да е причината му, докарва изнеможение на физическитѣ, моралнитѣ и духовнитѣ ни сили.

Мария Алев
(врачка)

РАЗНИ.

— На 10-ий тою се отпразднува и тука най-тържественъ 50 годишнината на Българската журналистика, основана отъ Константинъ Г. Фотиновъ въ гр. Смирна. На площадта прѣдъ казармитѣ се отложи молебенъ, на който присѣствуваха всичкитѣ учители, чиновници, офицери, гражданци и гражданки. Следъ молебна окръжний ни управителъ г. Писевъ държѣ рѣчь, въ която най-краснорѣчиво разви значението на празника. Следъ него говори г. Цаневъ, учителъ въ мѣстната държавна мъжеска гимназия. Вечерта военната музика свирѣше въ приморската градина.

Кралица Професорка. — Румѣнската кралица Елисавета, която е известна по своитѣ литературни произведения подъ псевдонимъ Карменъ Силва е захванѣла отъ 1887 г. да чете лекции по всеобщата литература въ женското градско училище въ Букурещъ. Причината, която накара кралицата да се занимае съ професорски дѣятелностъ, било голѣмото ѣ незадоволство отъ успеха, който показали ученицитѣ по литературата.

Жени — докторки въ Америка. — Въ Соединенитѣ Щати прѣди 20 години е имало само дванадесетъ жени — докторки. Сега тамъ практикуватъ по-вече отъ 800 жени.

Въ Ню Жерсеѣ, въ Сѣверо — Американскитѣ Соединени Щати, е умрѣла прѣди нѣколко години на 48 г. Миссѣ Ермилія Смитъ, която се прослави съ своитѣ работи по изучаване: правитѣ, обичаитѣ и езика на Ирокезитѣ, между които е живѣла дълго врѣме, като храненица на едного отъ главатаритѣ на това племе. Тя е служила въ Антропологическото бюро въ Соединенитѣ — Щати и били първа жена избрана за дѣйствителенъ членъ въ Ню-Йоркската академия. Не много прѣди смъртта си Миссѣ Смитъ захванѣла да съставя рѣчникъ на Ирокезския езикъ.

Миссѣ Матилда Джонсонъ — въ 1798 г. на 17-годишна възраст се сгодила за единъ поручикъ отъ гвардията. Малко прѣди свадбата годеникътъ умрѣлъ. Годеницата се отпѣлила въ имѣнията си въ Балтиморъ и захванѣла да живѣе уединенъ животъ. Въ същата година направила завѣщание, въ което всичкото си състояние, състояще отъ 15000 фунта стерлинги подарила на военнитѣ болници и искала желание, че на гроба ѣ освѣтъ името и възрастта да има надписъ: «умрѣла отъ скрѣбъ за любимия човѣкъ.» Миссѣ Матилда Джонсонъ е умрѣла на 106 години.

Принцесси Уелски. — При входа въ Райдпоркъ стояла една стара прѣгърбена бабичка, която прѣдлагала на минувачитѣ трѣва за хранение на птици. Никой не обръщашъ на неѣ вниманче и бабичката съдижла на своята тѣнка постелка трѣперѣла отъ студъ. Между многото събрани намирали се и дѣцерицѣ на принцъ Целекий. Принцеситѣ като заблѣжли бѣдната жена почнѣли да размишльватъ, какъ да ѣ помогнатъ. Подиръ малко принцеса Модъ отишла при бабичката взела отъ неѣ трѣвата, и като съдижла при неѣ, захванѣла да прѣдлага на минувачитѣ да купуватъ трѣва. Търговията трѣнѣла бързо и за скоро врѣме всичката трѣва била продадена. Нѣкой давали пари на прѣдъ, за да имъ достави трѣва нѣколко дни. Когато трѣвата се продала, принцесата подарила единъ банковъ билетъ на бабичката и весело се присѣденила при сестритѣ си.

Книги и списания

получени въ Дирекцията ни.

Юридическо списание, год. VI, кн. V, София. Годишна цѣна 10 лева.

Поболване, изменение и придвижване отъ гражданска оттика, написанъ Д-ръ М. Русевъ, София, цѣна 30 ст.

Юридически приледи, изд. за подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ и М. Ив. Маджаровъ, Пловдивъ, год. II, кн. XII. Годишна цѣна 12 лева, 1894 г.

Медицинска Бесѣда, популярно медицинско списание, излиза въ началото на всѣки мѣсець подъ редакцията на Д-ръ Витановъ. Год. I, кн. I, Видинъ. Цѣна 10 лева.

Славянски юри (Родопа), мѣсечно списание за народни умотворения, наука и общественни знания. Излиза всѣки мѣсець, начиная отъ м. Априлий 1894 г. съ исключение мѣсецитѣ Юлий и Августъ. Год. I, кн. III, с. Орхово, Рупчоска Околия, Пловдивско. Годишна цѣна 4 лева.

Българска сбирка, списание за книжнина и общественни знания, год. III, бр. VII, Пловдивъ 1894 г. Годишния абонаментъ 10 лева.

Свѣтълина, журналъ за наука, искусство и индустрия. Мѣсечно иллюстрирано списание. Излиза всѣки мѣсець, год. IV, кн. VI, София 1894 г. Годишния абонаментъ 15 лева.

Домашенъ прилель, мѣсечно списание за наука, религия, промышленность и книжнина, год. V, брой VII, Самоковъ 1894 г.

Изворъ, иллюстрирано ученическо списание, Руссе 1894 г. Годишна цѣна 6 лева.

Нова Свѣтълина и Здравословие, всѣкимѣсечно списание, кн. 3—4, Сливенъ 1894 г. Годишна цѣна 5 лева.

Православенъ проповѣдникъ, иллюстрирано религиозно списание. Редакторъ-издатель П. С. Доброплодный, Самоковъ 1894 г., г. II, кн. VI. Годишна цѣна 3 лева.

Войнишка сбирка, год. II, кн. II, издава учебното бюро при Генералния Щабъ. София 1894 г. Годишна цѣна 5 лева.

4) ПОДЛИСТНИКЪ

ЗЛАТНИЙ КАМШИКЪ

(РАСКАЗЪ).

(продължение).

— О! господине Диваллоне, повторила Юлия. Вчера ходихъ до голѣмата чешма, и тамъ, подъ бука, забравихъ златния си камшикъ. Прѣди малко прѣдложихъ на господина Графа да ми го донесе утрѣ, въ той му отговорѣ, че е невъзможно, защото Арапитѣ сѣ прѣвзели главния пѣтъ. Ако сте вий героя, за когото говорите, ето врѣме да го докажете; донесѣте ми камшика ми, да ви дамъ вѣвѣца на мажеството.

— Не ви казвамъ, че съмъ герой, госпожице, рѣкълъ Рихардъ, и като се поклонилъ дълбоко, отдалячилъ се, защото вече захващалъ новия валсъ. Въ котилъона Юлия го видѣла да стои на едно мѣсто блѣденъ и неподвиженъ, и го избрала за една игра (на котилъона). Рихардъ игралъ и ъ оставилъ на мѣстото ѣ съ поклонъ, безъ да ѣ каже ни дума. Слѣдъ това тръгналъ съ майка си отъ бала.

Корреспонденция.

Г-и и Г-а Катина Н. Хаджинева *Ловечъ*, Мар. Майоръ Маслинкова *София*. Получихме стойността на едногодишно течение на списанието; благодаримъ.

Г-а А. Нахизонъ *Харманли*. Получихме 3 л. 50 ст.; се съобразимъ. — Г-а Ф. Люцканова *Горн. Орховица*; получихме 2 л. 50 ст.; броеветъ Ви се испратихъ. — Société Générale des Etudiants *Nancy*. Получихме 2 лева. — Г-а Ст. А. Боджинева *Бѣла*. Въ Горн. Орховица нѣмаме абонатка Ст. Боджинева, имае Стефанка Андропова. — Г-а Т. С. Плоскова *Ст.-Загора*, Великова *Правадия*, А. Ив. Руссинова *Игтиманъ*. Съобщѣте можимъ, до сега кадѣ сте получавали списанието. А. Терзианева *Огрида*. Получихме 1 левъ.

Т. Д. Барлосо. Статията Ви получена; ще се помѣти.

Извѣстие.

Умоляватъ се ония отъ г. г. абонатитѣ и абонаткитѣ ни, които сѣ промѣняватъ адреса, заедно съ съобщаванieto туй нѣщо, да явяватъ още, въ кой градъ сѣ получавали по-напрѣдъ листа.

— Съобщаваме на тия отъ г. г. абонатитѣ и абонатитѣ ни, които внасятъ направо въ дирекцията абонамента си, че гербовитѣ марки както и пощенскитѣ на стойность по-вече отъ 5 ст., не се приематъ.

В. Златний камшикъ.

На другия день, въ недѣля, понеже садилницата били затворени, Рихардъ като приготвилъ отъ су-тринѣта коня си и взелъ въ рѣцѣ пушката си, поздравилъ майка си кизващецъ, че отива на ловъ. Госпожа Диваллонъ го съвѣтвала да не излиза вѣтъ отъ града, догдѣто околността не се очисти отъ Арапитѣ, но той ъ успокоилъ съ това, че знае добръ пѣтищата.

Слѣдователно, като възсѣдналъ коня, излѣзълъ отъ града и се опѣтилъ тутакси къмъ голѣмата чешма. Нѣ, както бѣше казалъ, наистина знаелъ добръ пѣтищата; затова, слѣдъ половинъ часъ, напусналъ главния пѣтъ и взелъ една друга непозната тѣсна пѣтека. И тѣй слѣдвалъ по нейъ полегла още около двадесетъ минути, нѣ послѣ стигналъ на едно мѣсто, отъ гдѣто непрѣмѣнно трѣбовало да излѣзе на главния пѣтъ. Тамъ гледа, че той (пѣтътъ) билъ вече прѣвзетъ отъ Арапитѣ. Безъ да се обезпокон, тутакси хвърля се заедно съ коня си силно на срѣщния пѣтъ, прѣди още да го видѣтъ Арапитѣ. Тѣзи послѣднитѣ, щомъ го видѣли, бѣгатъ отъ подиръ му, нѣ той, като знаелъ, както казахме, пѣтищата, стига до бука, на мѣстото, за което бѣше казала Юлия, че оставила камшика си; вижда го и бѣгащецъ го взема и изведнажъ се обръ-

LE FOYER DOMESTIQUE

JOURNAL pour la FAMILLE

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires, de nature à délasser en instruisant. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chaque de ses années représente un cadeau d'étrennes aussi utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel,
des livraisons specimen gratuites

MALADIES SECRÈTES

impotence, sont guéries avec sûreté. Traitement par lettre après l'envoi d'informations spéciales qui soient accompagnées de timbres-poste pour la réponse. Se diriger à l'adresse:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

ща първо на право, а после на ляво, за да намъри мѣсто за бѣгание. Нѣ вече било късно! Арапитѣ го бѣхъ стигнали. Рихардъ тогава обръща коня си, пуска се къмъ тѣхъ и убива съ пушката най-близкия до него. А слѣдъ това, като хвърлилъ пушката си на земята, извадилъ ножа, що носялъ на кръста си, и захваналъ да се бие геройски. Нѣ напразно! Обиколили го около петдесетъ Арапи и броятъ имъ постоянно се увеличавалъ. Рихардъ се билъ съ всичкитѣ си възможни сили, нѣ напоследъ мечтъ се счупилъ въ рацѣтъ му, и той бѣ принуденъ да се прѣдаде. Мѣжеството му вдъхналъ имъ голѣмо почитание къмъ него.

Щомъ го уловили, занесли го на непознато и непристъпно мѣсто, и тамъ го оставили подъ стража.

Рихардъ, като останалъ самъ съ първия стражаръ, приближилъ се къмъ него и му казалъ:

— Искашъ ли да спечелишъ пари?

— Искамъ, отговорилъ Арапинътъ.

— Какво искашъ да ти дамъ, за да ме оставишъ да побѣгна?

Арапинътъ извадилъ ятагана си:

— Ако направишъ още единъ раскрачъ, казалъ, или ако повторишъ още единъ пътъ сѣщата дума, изгубенъ си.

— Добръ; нѣ принашъ ли да занесешъ камшика въ града (Алжиръ)?

— Какво ми давишъ?

Отговорница: Т. Г. Ноева.

EPILEPSIE,

crampes, Neuralgie, sont guéries complètement d'après une méthode unique, mille fois éprouvée.

Traitement par lettre après la remise d'un rapport circonstancié, contenant timbres-poste pour la réponse.

Se diriger à:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медаль въ I то Българско Земледѣлческо-Промисленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣпочитайте винаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на Н. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — надписъ: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

— Хиляда франка.

— Приемамъ.

— Знаешъ ли да пишешъ?

— Знаѣ.

— Въ Алжиръ ще намъришъ къщата на Г. Сент-Мартинъ и тамъ ще потърсишъ внучката му Юлия Восанъ, — пиши името — и ще дадешъ на рацѣтъ ѝ този камшикъ.

— И какво ще ѝ кажъ?

— Нищо.

— А ако ма попита?

— Нѣма да отговоришъ.

— А кой ще ми заплати паритъ?

Рихардъ извадилъ отъ прѣста си златенъ прѣстенъ:

— Сетнъ ще по търсишъ Господжата Диваллонъ. Ще ѝ дадешъ това и ще ѝ кажешъ, че ма уловили Арапитѣ, нѣ живѣѣ. Майка ми ще ти даде хилядата франка.

— Ако не ме повѣрва?

Рихардъ написалъ на една книжка слѣдующитѣ думи по арапски: «Не скърбѣте, живѣѣ. Дайте хиляда франка на този, който донася това, и оставѣте го да трѣгне».

— Дай това, му казалъ, и ще те повѣрва.

Арапинътъ взелъ писмото, прочелъ го внимателно и, когато минжло врѣмето на пазението му, възсѣдналъ коня си и заминалъ.

(Слѣдва.)

Печатница Л. Нитче — Варна.